

МІНІСТЕРСТВО ЕКОНОМІКИ, ДОВКІЛЛЯ ТА СІЛЬСЬКОГО
ГОСПОДАРСТВА УКРАЇНИ

ДЕРЖАВНА НАУКОВА УСТАНОВА
«ІНСТИТУТ ЕКОЛОГІЧНОГО ВІДНОВЛЕННЯ ТА РОЗВИТКУ
УКРАЇНИ»

ЗАТВЕРДЖУЮ

В. о. директора

державної наукової установи

«Інститут екологічного відновлення

та розвитку України»

О. І. Бондар

СТРАТЕГІЯ

**розвитку державної наукової установи «Інститут екологічного
відновлення та розвитку України» та перспективні напрями
наукової і науково-технічної діяльності**

Затверджено на засіданні Вченої ради
державної наукової установи

«Інститут екологічного відновлення
та розвитку України»

Протокол № 1-26 від 22. 01. 2026 р.

Розділ I Вступ та сучасні екологічні виклики

1.1 Вступ

Стратегія розвитку державної наукової установи «Інститут екологічного відновлення та розвитку України» та перспективні напрями наукової і науково-технічної діяльності (далі – Стратегія) ґрунтується на концептуальних нормативно-правових актах, що регулюють діяльність наукових установ, серед яких закони України «Про наукову і науково-технічну діяльність», «Про освіту», відповідні законодавчі акти та інші нормативно-правові документи.

У зв'язку з військовою збройною агресією російської федерації (далі – рф) проти України та запровадженням воєнного стану на території України на період ведення військових дій згідно із Законом України «Про затвердження Указу Президента України «Про введення воєнного стану в Україні»» від 24.02.2022 № 2102-IX, державна наукова установа «Інститут екологічного відновлення та розвитку України» керується у своїй діяльності зазначеним законодавчим актом.

Державна наукова установа «Інститут екологічного відновлення та розвитку України» (далі – Інститут) утворено розпорядженням Кабінету Міністрів України від 04.04.2025 № 301-р «Деякі питання утворення державної наукової установи «Інститут екологічного відновлення та розвитку України».

Інститут є правонаступником майна, прав та обов'язків державного закладу «Державна екологічна академія післядипломної освіти та управління» (далі – Академія) і державної установи «Центр підвищення кваліфікації працівників водного господарства» та підпорядкований Міністерству економіки, довілля та сільського господарства України.

Інститут, як правонаступник Академії, має великий досвід та потенціал у здійсненні наукової діяльності та досліджень з пріоритетних напрямів екологічної політики, охорони навколишнього природного середовища, раціонального природокористування та забезпечення екологічної безпеки, у тому числі з визначення шкоди довкіллю внаслідок повномасштабного вторгнення рф в Україну та розробки пропозицій щодо їх ліквідації, зокрема дослідження екологічних наслідків знищення Каховського водосховища, обґрунтування науково-теоретичних та організаційних засад імплементації моделі Європейського зеленого переходу до Національного плану повоєнної відбудови економіки та довілля України.

1.2 Основні виклики

З перших днів повномасштабного вторгнення рф на територію України було ініційовано формування екологічного напрямку при координаційному

штабі Всеукраїнської асоціації органів місцевого самоврядування «Українська асоціація районних та обласних рад», представники закладу долучалися до оцінки екологічних наслідків воєнної агресії РФ проти України та гуманітарної і експертної допомоги постраждалим громадам, у тому числі з питань подальшого екологічного відновлення їх територій.

В Україні постали нові екологічні виклики, які потребують комплексних рішень і формування науково обґрунтованих стратегій екологічної трансформації країни:

- **наслідки війни:** деградація земель, руйнування інфраструктури, забруднення ґрунтів, водних ресурсів та повітря;
- **зміна клімату:** частіші посухи, повені, екстремальні температурні коливання, що впливають на сільське господарство, енергетику та здоров'я населення;
- **зменшення біорізноманіття:** зменшення чисельності популяцій, зникнення рідкісних видів, деградація природних екосистем;
- **зростання техногенного навантаження та урбанізація:** збільшення обсягів відходів, забруднення промислового походження, тиск на міські екосистеми.

Ця Стратегія визначає бачення, місію, цілі, пріоритети, програми та дорожню карту розвитку Інституту на період 2025–2035 років.

Інститут має стати провідним науковим центром, який розробляє та впроваджує інноваційні методи екологічного моніторингу, відновлення довкілля, раціонального природокористування та екологічної безпеки.

Особлива увага приділяється повоєнному відновленню, зокрема рекультивації порушених земель, відновленню лісів, водойм та інфраструктури, а також адаптації до кліматичних змін та збереженню біорізноманіття.

Спеціалісти Академії, які перейшли до Інституту брали активну участь у розробленні концепцій, стратегій та планів заходів як на державному, так і регіональному та місцевому рівнях, спрямованих на формування та реалізацію державної політики у різних сферах охорони довкілля та природних ресурсів, а також в організації та проведенні заходів з питань охорони довкілля, раціонального природокористування, екологічної безпеки (форуми, конференції, круглі столи тощо).

Інститут як правонаступник Академії працює над впровадженням вітчизняного та міжнародного досвіду у сфері розвитку та підвищення рівня екологічної освіти за стандартами ЄС, а також реалізує принцип ступеневої освіти через створення інтегрованої безперервної системи відбору й підготовки спеціалістів за схемою: «Друга освіта (магістратура) – Освітньо-науковий рівень (аспірантура – доктор філософії) – Науковий рівень освіти (докторантура – доктор наук) – Спеціалізована вчена рада по захисту дисертацій зі спеціальності 21.06.01 – «Екологічна безпека»».

Така діяльність Інституту забезпечить розвиток кадрового потенціалу центральних та місцевих органів виконавчої влади відповідно до вимог часу,

нових викликів в умовах воєнного стану та повоєнного відновлення країни згідно з передовими європейськими практиками в галузі охорони навколишнього природного середовища.

Інститут плідно співпрацює із міжнародними установами, такими як ГЕФ, ЮНІДО, ЮНЕП, ОБСЄ та науково-освітніми інституціями ЄС у частині обміну досвідом, публікаціями за напрямками діяльності Інституту, спільного проведення наукових досліджень.

Інститут має тісні зв'язки з центральними органами виконавчої влади: Міноборони, Мінекономіки, ДАЗВ, Державним космічним агентством у частині повоєнного відновлення українського довкілля.

1.3 Місія Інституту

Місія Інституту – забезпечення наукового, технічного й освітнього підґрунтя для екологічного відновлення територій України, інтеграції екологічної політики в державні, секторальні та регіональні стратегії розвитку, мінімізації наслідків військових дій та впровадження принципів «зеленого зростання».

1.4 Візія Інституту

Візія Інституту – інноваційна, впізнавана та визнана вітчизняною й міжнародною спільнотою державна наукова установа, яка є методологічним та методичним центром, що сприяє реалізації експериментальних, регіональних, міжрегіональних та Національних проєктів екологічного спрямування, підвищенню ефективності та обґрунтованості управлінських рішень з актуальних питань захисту довкілля, раціонального використання природних ресурсів, екологічної безпеки, забезпечує провідну роль Мінекономіки в повоєнному еколого-орієнтованому відновленні та кліматично нейтральному розвитку України, впровадженні політики «зеленого» зростання, сталого споживання та сталого виробництва, інтеграції екологічної політики до секторальних і регіональних політик, впровадження найкращих світових та вітчизняних практик та інструментів захисту довкілля, мінімізації існуючих екологічних загроз, у тому числі наслідків військових дій рф, органічно поєднує наукову, інноваційну, освітню та інформаційно-просвітницьку діяльність на рівні найкращих світових стандартів, має високий рівень корпоративної культури й доброчесності.

Розділ II Мета, принципи діяльності

2.1 Мета діяльності Інституту

Основною метою діяльності Інституту є проведення фундаментальних та прикладних наукових екологічних досліджень, здійснення науково-технічних (експериментальних) розробок у сфері охорони навколишнього природного середовища задля зміцнення інституційної спроможності України в частині екологоорієнтованого відновлення та кліматично нейтрального розвитку України, з урахуванням екологічної складової євроінтеграційного процесу та «зеленого» переходу України, ліквідації та мінімізації екологічних наслідків збройної агресії РФ, впровадження політики «зеленого зростання», сталого споживання та сталого виробництва, інтеграції екологічної політики до секторальних і регіональних політик, впровадження найкращих світових та вітчизняних практик та інструментів захисту довкілля на рівні світових стандартів.

Інститут є методологічним та методичним центром, який сприятиме реалізації експериментальних, регіональних, міжрегіональних та національних проєктів екологічного спрямування, підвищенню ефективності та обґрунтованості управлінських рішень з актуальних питань захисту довкілля, раціонального використання природних ресурсів, екологічної безпеки та забезпечить провідну роль Міністерства економіки, довкілля та сільського господарства України в повоєнному еколого-орієнтованому відновленні та кліматично нейтральному розвитку України, впровадженні політики європейського зеленого курсу, сталого споживання та сталого виробництва, інтеграції екологічної політики до секторальних і регіональних політик, впровадження найкращих світових та вітчизняних практик та інструментів захисту довкілля, мінімізації існуючих екологічних загроз, у тому числі наслідків військових дій РФ, органічно поєднає наукову, інноваційну, освітню та науково-інформаційну діяльність на рівні найкращих світових стандартів.

2.2 Принципи діяльності Інституту

Діяльність Інституту ґрунтується на таких принципах:

- Наукова обґрунтованість – усі рішення базуються на даних і результатах досліджень.
- Сталий розвиток – баланс екологічних, економічних і соціальних пріоритетів.
- Прозорість та відкритість – доступність результатів досліджень для суспільства.
- Міжнародна інтеграція – співпраця з провідними науковими установами ЄС та світу.

- Інноваційність – впровадження сучасних технологій у моніторинг та управління.
- Партнерство – взаємодія з органами влади, громадами, бізнесом і громадськими організаціями.
- Відповідальність та етичність – дотримання принципів екологічної справедливості й соціальної відповідальності.

Розділ III Напрями діяльності Інституту

3.1 Основними напрямками діяльності Інституту є:

Екологічна безпека та стратегічний аналіз.

Зміна клімату та сталий розвиток.

Оцінка впливу на довкілля і промислове забруднення.

Менеджмент водних ресурсів.

Управління відходами та циркулярна економіка.

Відновлення природно-заповідного фонду.

Екологічна освіта та підвищення кваліфікації.

Цифровізація екологічних процесів.

3.2 Екологічна безпека та стратегічний аналіз

Діяльність спрямована на науковий супровід робіт з реалізації державної політики з питань екологічної, хімічної, бактеріологічної та ядерної безпеки України, визначення та організації розроблення заходів з мінімізації екологічних наслідків воєнних дій, екологічного відновлення постраждалих територій.

Основні напрями діяльності:

- збір, аналіз і узагальнення інформації у сфері екологічної, хімічної, бактеріологічної та ядерної безпеки;
- визначення екологічних проблем, загроз та ризиків в Україні (характеристика, небезпечні фактори та чинники);
- формування організаційно-правових засад державного управління з ліквідації екологічних наслідків воєнних дій;
- розроблення пропозицій щодо шляхів повоєнного екологічного відновлення та розвитку України;
- розроблення механізмів реалізації державної політики з питань екологічної, хімічної, бактеріологічної та ядерної безпеки України;
- формування першочергових завдань на шляху розв'язання науково-практичних екологічних проблем в Україні, пов'язаних із наслідками воєнних дій;
- здійснення комплексного екологічного моніторингу;

- відновлення функціонування екологічного моніторингу з використанням аерокосмічних технологій, робототехнічних комплексів та систем штучного інтелекту;
- проведення екологічного аудиту енергонебезпечних техногенних об'єктів;
- створення комплексу екологічних карт територій, які зазнали негативних впливів внаслідок воєнних дій;
- розроблення рекомендацій щодо відновлення та рекультивування земель, що зазнали руйнації внаслідок воєнних дій;
- створення окремих підрозділів, зокрема: режимно-секретний відділ, ситуативна кімната, навчальний центр, консультативні та дорадчі органи;
- підвищення кваліфікації та підготовка фахівців з питань гуманітарного розмінування, екологічної, хімічної, бактеріологічної та ядерної безпеки, зокрема для іноземних держав у рамках науково-технічного співробітництва.

3.3 Оцінка впливу на довкілля і промислове забруднення

Діяльність спрямована на проведення наукових заходів із здійснення екологічного аналізу, оцінки та мінімізацію впливу промислових підприємств на довкілля, впровадження сучасних природоохоронних технологій і забезпечення сталого розвитку.

Основні напрями діяльності:

- екологічна оцінка та аудит, включаючи процедури оцінки впливу на довкілля (ОВД) та стратегічної екологічної оцінки (СЕО);
- розробка та впровадження систем екологічного менеджменту (СЕМ) на підприємствах згідно з міжнародними стандартами ISO 14001;
- запобігання та мінімізація промислового забруднення, зокрема впровадження найкращих доступних технологій та методів управління (НДТМ);
- розробка та впровадження нових природоохоронних технологій, включаючи очищення стічних вод, утилізацію та переробку промислових і побутових відходів, рекультивацію порушених земель, захист атмосферного повітря від викидів, зниження шумового та вібраційного забруднення;
- оцінка та управління ризиками для здоров'я населення від впливу факторів довкілля;
- розробки екологічної документації для підприємств та інвестиційних проєктів;
- науково-дослідна та інноваційна діяльність, спрямована на системне дослідження та розробку технологій для вирішення критичних екологічних проблем, що мають загальнодержавне значення;
- розробка безпечних та економічно прийнятних методів поводження з обладнанням, забрудненими природними радіонуклідами.

3.4 Управління відходами та циркулярна економіка

Діяльність спрямована на проведення наукових досліджень, пов'язаних з підвищенням екологічної безпеки та впровадження механізмів ефективного управління відходами, проведення аналізу виконання Україною міжнародних конвенцій про хімічну безпеку (Базельської, Стокгольмської, Роттердамської, Мінаматської) та розроблення пропозицій для їх ефективного виконання.

Основні напрями діяльності:

- розроблення науково-методичних засад удосконалення системи управління відходами, виходячи із принципів сталого розвитку;
- розроблення концептуально-методологічних засад мінімізації відходів на принципах застосування найкращої з доступних технологій та оцінювання життєвого циклу продукції;
- розроблення нормативно-правових та організаційно-методичних засад впровадження в Україні принципу розширеної відповідальності виробника;
- наукове обґрунтування рекомендацій щодо реалізації ієрархії пріоритетів управління відходами в контексті ресурсного забезпечення повоєнного відновлення економіки України та «зеленої відбудови»;
- розроблення методичних засад класифікації об'єктів оброблення відходів видобувної промисловості за їх ресурсними характеристиками як перспективних об'єктів віднесення до категорії техногенних родовищ корисних копалин;
- проведення аналізу виконання Україною міжнародних конвенцій про хімічну безпеку (Базельської, Стокгольмської, Роттердамської, Мінаматської) та розроблення пропозицій для ефективного виконання;
- підвищення кваліфікації фахівців у сфері управління відходами.

3.5 Відновлення природно-заповідного фонду

Діяльність спрямована на науково-організаційний супровід управління, відновлення та охорони природно-заповідного фонду та екомережі України, проведення наукових досліджень щодо впливу воєнних дій на біорізноманіття.

Основні напрями діяльності:

- науково-організаційний супровід управління, відновлення та охорони природно-заповідного фонду та екомережі України;
- науковий супровід ведення державного кадастру об'єктів природно-заповідного фонду;
- розроблення Проектів організації територій установ природно-заповідного фонду;
- визначення потенційних міжнародних природоохоронних територій та розроблення їх номінацій: водно-болотних угідь міжнародного значення,

- територій Смарагдової мережі Європи/територій мережі ЄС Natura 2000, глобальних геопарків тощо;
- підготовка регіональних та Зведеної схем та програм екомережі України;
 - розроблення проєктів нормативно-правових актів і методичних рекомендацій у сфері заповідної справи;
 - організація (підготовка методичної бази, навчання, ведення бази даних тощо) моніторингу рідкісних в Європі видів флори і фауни та типів природних оселищ;
 - розроблення програм застосування ГІС-технологій, інноваційних технологій та технічних засобів у наукових дослідженнях та охоронній діяльності установ природно-заповідного фонду;
 - проведення наукових досліджень щодо впливу воєнних дій на рослинний і тваринний світ та природні оселища;
 - застосування дистанційних методів моніторингу популяцій рідкісних видів на тимчасово окупованих чи замінованих територіях.

3.6 Зміна клімату та сталий розвиток

Діяльність спрямована на науково-дослідні розробки з питань запобігання зміні клімату та адаптації до неї, розроблення економічних механізмів природокористування відповідно до директивних вимог Європейського Союзу.

Основні напрями діяльності:

- формування концептуальних аспектів імплементації принципів сталого розвитку та зеленої економіки до національних умов господарювання;
- посилення інституціональної спроможності секторів економіки, зокрема, енергетики, промисловості, сільського та лісового господарства у протидії змінам клімату та адаптації до їх наслідків;
- оптимізації схем платежів за послуги екосистем для територій різних типів та схематизації визначення розміру платежів за скорочення викидів вуглецю;
- проблемні аспекти таксономії і Механізму прикордонного вуглецевого коригування (СВАМ) для національної економіки;
- методичне забезпечення інвентаризації викидів парникових газів у секторах енергетики, промисловості, сільського, лісового господарства;
- імплементація до національних умов господарювання новітніх законодавчих ініціатив розвинених країн ЄС щодо забезпечення низьковуглецевого розвитку;
- широкий комплекс питань оцінки змін запасів вуглецю в природно-антропогенних екосистемах та формування системи заходів його збільшення;

- проблеми відновлення і збереження агроресурсного потенціалу, методичного забезпечення та проведення економічної оцінки екологічних послуг.

3.7 Менеджмент водних ресурсів

Діяльність спрямована на забезпечення інтегрованого підходу до управління водними ресурсами, екологічне відновлення, оцінку екологічного стану водних об'єктів, що зазнали негативного впливу внаслідок воєнних дій, розроблення пропозицій щодо подальшої екологізації водогосподарської діяльності.

Основні напрями діяльності:

- проведення наукових досліджень щодо організаційно-економічних заходів із забезпечення охорони, використання та відтворення водних ресурсів;
- посилення ролі державної політики у сфері захисту довкілля, розвитку водного господарства, управління, використання та відтворення поверхневих водних ресурсів, впровадження інтегрованих підходів в управлінні водними ресурсами;
- врахування екологічних наслідків для водних ресурсів під час прийняття управлінських рішень;
- екологічне відновлення, оцінка екологічного стану водних об'єктів, що зазнали негативного впливу внаслідок воєнних дій;
- аналіз науково-методичного забезпечення моніторингу вод;
- розроблення методичних рекомендацій щодо подальшої екологізації водогосподарської діяльності;
- науково-методичний супровід, організація заходів із підвищення кваліфікації державних службовців, працівників установ підпорядкованих Мінекономіки щодо управління водними ресурсами, охорони вод.

3.8 Екологічна освіта та підвищення кваліфікації

3.8.1 Екологічна освіта

Діяльність спрямована на забезпечення підготовки наукових кадрів вищої кваліфікації в аспірантурі та докторантурі, фахівців за освітньо-кваліфікаційним рівнем магістра.

Основні напрями діяльності:

- підготовка фахівців, спроможних впроваджувати сучасні природоохоронні стандарти відповідно до міжнародних зобов'язань України;

- забезпечення високої якості освітнього процесу шляхом поєднання фундаментальних наукових досліджень із практичним застосуванням;
- формування професійних компетентностей здобувачів освіти завдяки інтеграції академічних знань і практичного досвіду викладацького складу;
- розвиток міжнародного співробітництва у сфері освіти, науки та екологічної безпеки з метою обміну знаннями й найкращими практиками;
- забезпечення наукової підготовки здобувачів наукового ступеня доктора філософії за спеціальностями С1 – Економіка із спеціалізацією економіка природокористування, Е2 – Екологія та G2 – Технології захисту навколишнього середовища.

3.8.2 Підвищення кваліфікації

Діяльність спрямована на наукове, методичне та освітнє супроводження підвищення рівня кваліфікації державних службовців, посадових осіб місцевого самоврядування, працівників установ ПЗФ, фахівців суб'єктів господарювання з актуальних питань реалізації державної екологічної політики та екологічного відновлення і розвитку України, розробку та впровадження професійних стандартів у сфері охорони довкілля, раціонального природокористування та забезпечення екологічної безпеки на основі адаптації та впровадження Європейського класифікатора професій ESCO.

Основні напрями діяльності:

- надання допомоги Мінекономіки щодо організаційних нормативно-правових засад та напрямів наукової, еколого-освітньої та рекреаційної діяльності в установах природно-заповідного фонду;
- розроблення сучасних інноваційних інтерактивних практик проведення екологічної освітньо-виховної та екскурсійної діяльності в установах природно-заповідного фонду;
- розроблення методів психологічної реабілітації поранених військових через взаємодію з природою;
- розроблення методичних матеріалів та проведення курсів підвищення кваліфікації і тренінгів для держслужбовців, працівників системи центральних органів Мінекономіки, підприємств, установ та організацій, які відносяться до сфери управління Мінекономіки, посадових осіб органів місцевого самоврядування щодо реалізації державної екологічної політики, імплементації інструментів зеленої економіки до національних умов господарювання; формування і запровадження внутрішнього (добровільного) вуглецевого ринку для секторів сільськогосподарського землекористування і лісового господарства; механізму регулювання вуглецю на кордоні (СВАМ) у системі інструментів зеленої економіки;
- науково-методичний супровід у розробленні стандартів екологічної освіти та освітніх програм з екологічної освіти, організація їх експертизи;

- розроблення методичних матеріалів та проведення курсів підвищення кваліфікації з питань охорони навколишнього природного середовища, екологічної безпеки; забезпечення хімічної безпеки та управління хімічною продукцією; розвитку водного господарства, управління, використання та відтворення поверхневих водних ресурсів; геологічного вивчення та раціонального використання надр; управління зоною відчуження і зоною безумовного (обов'язкового) відселення; здійснення державного нагляду (контролю);
- розроблення та впровадження професійних стандартів для професій системи Мінекономіки.

3.9 Науково-видавнича та просвітницька діяльність

Реалізація іміджевої політики Інституту

Основні напрями діяльності:

- видання наукових фахових журналів України, що індексуються у міжнародних наукометричних базах;
- публікація результатів наукових досліджень фахівцями Інституту у журналах, що індексуються у міжнародних наукометричних базах *Index Copernicus*, *Web of Science* та *Scopus*;
- підготовка аналітичних публікацій, участь у теле- та радіопроєктах, організація конференцій і семінарів із питань сталого розвитку та екологічного відновлення України.

3.10. Міжнародне співробітництво

Діяльність спрямована на забезпечення розвитку і координацію міжнародного співробітництва, інтеграцію Інституту в європейський та світовий науково-освітній простір, залучення зовнішніх ресурсів для реалізації екологічних і освітніх проєктів.

Основні напрями діяльності:

- розвиток і координація міжнародних контактів Інституту з університетами, науковими установами, організаціями та фондами інших держав;
- укладання, супровід і реалізація міжнародних договорів, угод та меморандумів;
- участь у міжнародних освітніх і науково-дослідних програмах та проєктах;
- пошук і залучення міжнародних грантів для підтримки науково-дослідної та освітньої діяльності;
- моніторинг та аналіз міжнародних практик у сфері екології, науки та освіти;

- забезпечення інформаційно-аналітичної підтримки структурних підрозділів Інституту щодо міжнародних можливостей;
- популяризація результатів наукових досліджень Інституту на міжнародному рівні.

Розділ IV Стратегічні напрями розвитку Інституту на 2026-2030 роки

Стратегічними напрямками розвитку Інституту є забезпечення науково обґрунтованого екологічного відновлення України через інноваційні дослідження, міжнародну співпрацю та впровадження європейських стандартів сталого розвитку, а саме:

- створення науково-освітнього середовища, що формує інтелектуальну, екологічно свідому особистість, діяльність якої спрямована на захист довкілля, розв'язання проблем та виконання практичних завдань у сфері охорони довкілля, реалізацію екологічної політики та екологічних міжнародних зобов'язань України;
- впровадження європейського «зеленого» курсу згідно з принципами сталого розвитку та «зеленої» економіки;
- поширення сучасних наукових знань, спрямованих на розв'язання екологічних проблем для поліпшення якості життя людей; підготовка фахівців європейського, світового рівня інтелектуального, особистісного розвитку;
- інноваційна наука та впровадження передових розробок у галузі екології в практичне життя;
- методологічний та методичний центр розвитку екологічної освіти та впровадження Стратегії ЄЕК ООН з освіти в інтересах сталого розвитку органічно поєднує освітню, наукову та інформаційно-просвітницьку діяльність на рівні найкращих світових стандартів, має високий рівень корпоративної культури й академічної доброчесності;
- створення умов для отримання та поширення знань щодо вирішення глобальних та локальних екологічних проблем, забезпечення інтеграції екологічної політики до секторальних і регіональних політик, мінімізації існуючих екологічних загроз, у тому числі наслідків військових дій РФ, раціонального використання природних ресурсів, політики зеленого зростання.

НАУКОВІ ДОСЛІДЖЕННЯ

Дослідження екологічних наслідків війни, розробка методів рекультивациі та моніторингу довкілля, наукові засади управління Чорнобильським міжнародним полігоном відчуження, підвищення ядерної безпеки.

СТАНДАРТИЗАЦІЯ ТА ЕКОБЕЗПЕКА

Впровадження європейських і євроатлантичних стандартів екологічної безпеки, участь у міжнародних програмах (ISO, НАТО, ООН) на базі розроблення національних стандартів ТК-82 (Охорона довкілля).

МІЖНАРОДНА ІНТЕГРАЦІЯ

Формування партнерства з установами ЄС та світу, участь у програмах Horizon Europe, UNEP, UNDP, ERASMUS+, JICA та інших міжнародних ініціативах у сфері екологічного відновлення.

ОСВІТА ТА ПІДГОТОВКА КАДРІВ

Підготовка фахівців європейського та світового рівня, розробка навчальних програм і тренінгів з питань сталого розвитку та екологічного управління.

ТЕХНОЛОГІЇ ТА АНАЛІТИКА

Цифровізація моніторингу, створення інтегрованих баз даних, аналітичних систем і супутникових моделей для оцінки стану довкілля, розбудова Національної системи стійкості (НСС) України.

АНАЛІЗ ТА МОНІТОРИНГ

Оцінка екологічних збитків і ризиків (ERA), GIS-моделювання, супутниковий моніторинг, дистанційне зондування Землі, екологічне картографування, радіаційна оцінка та моніторинг, аналіз наслідків воєнних дій для довкілля, аналіз джерел забруднення (SO₂, NO_x, PM_{2.5}).

ПРОМИСЛОВА ЕКОЛОГІЯ

LCA (оцінка життєвого циклу), BAT/BREF, ISO 14001, екологічний аудит, стратегічна екологічна оцінка (CEO), управління промисловими відходами, рекультивація земель, очищення стічних вод.

ЕКОЛОГІЧНА БЕЗПЕКА

Механізми управління відходами, реалізація міжнародних конвенцій про хімічну безпеку, гуманітарне розмінування, оцінка життєвого циклу продукції, поліхлоровані дифеніли (PCBs), відновлення та рекультивування земель, що зазнали руйнації внаслідок воєнних дій.

КЛІМАТ І СТАЛИЙ РОЗВИТОК

Carbon Footprint, GHG Protocol, інвентаризація викидів парникових газів, кліматичне моделювання, адаптаційні стратегії, впровадження принципів «зеленої» економіки та низьковуглецевого розвитку, розробка «зелених» стандартів закупівель.

ВОДНІ РЕСУРСИ

Гідрологічне моделювання, лабораторний моніторинг якості води, оцінка екологічного стану водойм, інтегроване управління водними ресурсами, екологізація водогосподарської діяльності.

ЕКОМЕРЕЖА І БІОРИЗНОМАНІТТЯ

GIS-технології для ведення кадастру заповідних територій, моніторинг рідкісних видів, дистанційне спостереження на замінованих територіях, впровадження європейських природоохоронних стандартів (Natura 2000, Emerald Network).

ІННОВАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ ТА АНАЛІТИКА Copernicus, Big Data, цифрові карти, інтегровані бази даних, автоматизовані системи моніторингу, аналітичні панелі для оцінки стану довкілля.

ОСВІТА ТА МІЖНАРОДНЕ ПАРТНЕРСТВО

Підготовка наукових кадрів, онлайн-навчання (Moodle, Google Classroom, Microsoft Teams), тренінги для держслужбовців, участь у міжнародних програмах UNDP, UNEP, Erasmus+, ESG-підходи

Розділ V Очікувані результати реалізації Стратегії

Реалізація напрямів діяльності, передбачених Стратегією дозволить досягти зміцнення інституційної спроможності України в частині екологічного відновлення та кліматично нейтрального розвитку України, з урахуванням екологічної складової євроінтеграційного процесу та «зеленого» переходу України, забезпечить опрацювання та визначення наукових шляхів з ліквідації та мінімізації екологічних наслідків збройної агресії російської федерації проти України, сприятиме впровадженню політики «зеленого» зростання, сталого споживання та виробництва, інтеграції екологічної політики до секторальних і регіональних політик, використання найкращих світових і вітчизняних практик та інструментів захисту довкілля на рівні світових стандартів.